

ЕПИТРОПЪТЪ.

Отъ Ив. Вазовъ.

Помня го още харно: едъръ, пълень, високъ, широкогърдестъ бѣше дѣдо хаджи Енчо. Планина човѣкъ. Но кроткъ и безвреденъ. И сега ясно виждамъ неговото черно, голѣмо и дълго лице. Виждамъ го хубаво и сега съ сукнената му тъмно-кафява салтамарка¹⁾, съ ожуленитѣ отпредъ рисови кожи, съ широкия пѣстъръ тарамбулузъ²⁾, който препасваше кръста му и държеше многодиплеститѣ дѣнести шалвари. Хаджи Енчо бѣше училищенъ епитропъ.³⁾ Простъ, малограмотенъ, но твърде усърденъ. Само той навещаваше училището обикновено по единъ или два пѣти въ недѣлята. Азъ го помня вѣчно епитропъ. Общината всѣка година го преизбираше: знаяха, че какъвто и да бжде съставътъ на настоятелството, хаджи Енчо като е вътре — всичко отиваше на реда си. Той предвиждаше всички нужди, доставяше всичкитѣ потрѣби, поправяше всичкитѣ недостатъци на училището. Чешмата ли училищна престане, стъкло ли се счупи на прозореца, мазилката на стената ли се откърти и падне, дърва ли за зимасъ потрѣбватъ, на всичко това насреща

стоеше неуморниятъ хаджи Енчо... Но тоя добросъвестенъ човѣкъ не се ограничаваше само съ това; той често надничаше и въ класъ, за да контролира вървежа на образователното дѣло въ градеца.

Идването на хаджи Енча посрѣдъ урока причиняваше внезапно мъртва тишина... Но той не стои много тука; следъ като хвърли погледъ по всички чинове, на низкия таванъ и на пода, който тукъ-тамъ се е продънилъ и има нужда отъ поправка, хаджията става, поздравява учителя и си излиза.

Подиръ малко отвѣнъ се чуватъ виковетѣ на хаджи Енча, който още отъ двора се кара на немирнитѣ деца въ първоначалното училище, което отива сѣщо да посети.

Презъ цѣлата зима, въ най-голѣмитѣ студове и фъртуни, хаджи Енчо не спираше да посещава училището редовно. Влизаше той цѣлъ побѣлѣлъ отъ снѣгъ въ класа, заедно съ една вълна отъ студъ, и пресѣчеше преподаването съ гръмогласната фраза:

— Хей да го вземе дявола, че то зима ли е, че то чудо ли е!

И си отупваше снѣгътъ отъ дрехитѣ.

Понѣкога, като сѣдаше на стола, се обръщаше къмъ насъ:

— А вамъ топло ли ви е? Топло ви е, топло ви е зеръ... Обичате

¹⁾ Салтамарка — кѣса шаечена горна дреха, подплатена съ кожи.

²⁾ Тарамбулузъ — коприненъ поясъ.

³⁾ Епитропъ — черковенъ настоятель. тука да се разбира училищенъ настоятель.